

Etapa județeană/sectoarelor municipiului București a olimpiadelor naționale școlare - 2019

**Probă scrisă
ISTORIE
Clasa a VIII-a**

- **Timpul de lucru este de trei ore.**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.**
- **Ambele subiecte sunt obligatorii.**
- **Subiectele se tratează pe foi separate.**

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „După discuții prelungite, marile puteri au semnat o Convenție de la Paris, la 7/19 august 1858. Scopul său principal era de a oferi Principatelor o formă de organizare definitivă. Marile puteri au fost de acord ca Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești să se autoadministreze de acum înainte nestingherit și fără imixtiuni din partea Imperiului Otoman. Ele încă mai plăteau tribut, iar domnii urmau să fie, în continuare, investiți de sultan [...]. Totuși, Convenția era mai mult decât un tratat de reglementare a statutului internațional al Principatelor. [...].

Astfel, ea prevedea: o adunare legislativă pentru fiecare Principat, aleasă pentru o perioadă de 7 ani, cu o Comisie Centrală ce se întrunea periodic la Focșani [...] pentru a dezbate legi de interes comun; un domn, fie muntean, fie moldovean, în fiecare Principat, ales pe viață de adunare; un consiliu de miniștri, răspunzător în fața adunării; armate naționale separate, având un singur comandant suprem, numit alternativ de cei doi domni, și o Curte de Casație comună, cu sediul la Focșani”.

(M. Bărbulescu, D. Deletant, K. Hitchins, Ș. Papacostea, P. Teodor- *Istoria României*)

B. „După unirea administrativă a Principatelor din 1862, a survenit scindarea forțelor în rândul liberalilor. Aceasta a fost mai profundă în Țara Românească decât în Moldova. În Țara Românească, un grup radical, s-a separat de moderați. Ei au introdus o serie de prefaceri în politica românească prin mobilizarea maselor din orașe ca mijloc de contracarare a avantajelor politice ale conservatorilor. [...]

Relațiile dintre Cuza și adunarea legislativă au fost tensionate încă de la începutul noii guvernări naționale. Cauzele au fost complexe, pe de o parte ideologice, referitoare la diferențele programelor de reformă, și pe de altă parte politice, izvorând din hotărârea lui Cuza de a conduce autoritar și dorința de a nu tolera ca cineva să se opună proiectelor sale. Din punct de vedere economic, cea mai importantă dintre legile referitoare la Biserică se referea la secularizarea pământurilor mănăstirești. [...]

În ciuda faptului că domnitorul Cuza a reușit să pună în aplicare ambițiosul său program legislativ și de organizare a unor instituții [...] poziția lui a fost subminată progresiv. Conduși de radicali, în frunte cu Ion C. Brătianu, oponenții lui Cuza au decis să dea o lovitură de stat rapidă, pentru a evita dezordinea publică și intervenția străină, care adesea surveniseră paralel cu astfel de evenimente”.

(M. Bărbulescu, D. Deletant, K. Hitchins, Ș. Papacostea, P. Teodor- *Istoria României*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Menționați, din sursa **B**, două grupări politice. **4 puncte**
2. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa **B**, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (*cauză*, respectiv *efect*). **5 puncte**
3. Formulați, pe baza sursei **A**, o opinie referitoare la organizarea Principatelor Române, susținând-o cu o informație selectată din această sursă. **6 puncte**
4. Prezentați două reforme realizate în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, una precizată în sursa **B** și o alta diferită de aceasta. **10 puncte**
5. Prezentați un alt fapt istoric desfășurat în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, care a favorizat unirea Principatelor Române, în afara celui care se referă la sursa **A**. **5 puncte**
6. Formulați o opinie referitoare la contribuția revoluției de la 1848 - 1849 la constituirea României moderne, susținând-o cu menționarea a două fapte istorice. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Citiți cu atenție sursele istorice de mai jos:

A. „Dacii se aflau acum sub conducerea lui Decebal, căruia bătrânul Duras îi trecuse frânele puterii în anul 87, conștient de nevoia așezării pe tron a unui conducător tânăr, priceput atât în ale diplomației cât și în ale războiului; noul suveran se găsea în fruntea unui popor în plină ascensiune. Multele *dave* dovedesc existența unei populații numeroase și active, grupată în jurul acestor așezări cu caracter urban, ocupată cu meșteșugurile și comerțul, legată economic de lumea grecească și romană, ale cărei produse se găsesc din belșug în săpăturile arheologice, cumpărate și cu monedele pe care dacii, începând cu secolul al III-lea î.Hr., le băteau regulat, după modelul macedonean sau al dinarilor romani de argint.”

(Vlad Georgescu- *Istoria românilor, de la origini până în zilele noastre*)

B. „Romanizarea, o evidență culturală, este în același timp un complex fenomen istoric și politic. [...] Un prim act al romanizării se face prin pătrunderea lentă a produselor sosite de la Roma și din zonele vest - europene. În peste 120 de așezări dacice s-au descoperit amfore de import [...]. S-au mai găsit în așezările dacice obiecte de sticlă, oglinzi, bijuterii, zeci de mii de monede romane republicane și imperiale. Trebuie remarcată și pătrunderea în mediul dacic a alfabetului grec și latin, oricât de modestă și superficială ar fi fost”

(M. Bărbulescu, D. Deletant, K. Hitchins, Ș. Papacostea, P. Teodor- *Istoria României*)

Pornind de la aceste surse, rezolvați, în aproximativ trei-patru pagini, următoarea situație - problemă: ***Etnogeneza românească demonstrează originea romanică a poporului român?***

În elaborarea răspunsului aveți în vedere:

- prezentarea altor două caracteristici ale civilizației geto – dace în secolul I î. Hr., în afara celor la care se referă sursa **A**;
- utilizarea câte unei informații istorice cu privire la relațiile economice dintre daci și romani din sursa **A**, respectiv din sursa **B**;
- prezentarea a două fapte istorice referitoare la relațiile politico-militare dintre geto-daci și romani, desfășurate în secolele I – al II-lea d. Hr.;
- formularea unei opinii referitoare la situația - problemă dată și susținerea acesteia prin prezentarea a două fapte istorice desfășurate în secolele al III-lea – al VIII-lea.

Notă!

Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, **evidențierea relației cauză-efect**, respectarea **sucesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** în limita de spațiu precizată.